

21 И ѿнѣ мѡ рѣкоха : нѣ нито писмѡ прѣлѡхмѣ за чѣбе ѿ 'Иудѣи те, нито нѣкой ѿ брѣтѣа та дойдѣ и спомена, илѣ говорѣ нѣщо зло за чѣбе.

22 Но молимѣ те (да ни кѡжешъ) да чѣмѣ ѿ чѣбе самгѡ що мѡслишъ ты : зашто знаямѣ че за тѡа ересь сѣкаде говорѣтъ прѡтивнѡ.

23 И като мѡ ѡпредѣлѣха еднѣнъ дѣнь, дойдѡха при него мнозина въ страннопрѣемница та : който побѣчаваше за царство то Бжѣе, и ѡувѣрѣаваше ги за 'Иисуса ѿ законѣтъ Мшѣеовѣ и ѿ прорѡцѡ те ѿ ѡутринѣ та дѡри до вечерѣ та.

24 И еднѣ ѿ нѣхъ се ѡувѣрѣваха на дѡмы те мѡ, а дрѡги не вѣрѡваха.

25 И понѣже бѣха несогласни помеждѡ сѣбе, ѡхѡждаха си, като имѡ рече Павелъ еднѡ слово, зашто доврѣ е рѣкаъ дхѣ стѣи чрѣзъ прорѡка Исѣа на наши те ѡтцѡ.

26 Когѡто е прѡдѡмѡлъ :

и дѣ къ тѡа народѡ, и рѣчи : со слѡшанѣ ще да чѣете, и не щѣте да раздѣмѣете : и като глѣдате ще да видѣте, и не щѣте да видѣте.

27 Зашто ѡтлѡстѣ сжрѡчѣто на тѣа людѣе : и сѡ ѡуши те си тѣшко слѡшатъ, и сѡ ѡчи те свой сѡ зажмѡли : за да не видѣтъ сѡ ѡчи те, и да мерѡздѣмѣатъ сѡ сжрѡчѣто, и да се ѡбжрѡнатъ да ги исуѣлимъ.

28 Да знаѣте прѡчѣе, зашто спасѣнѣе то Бжѣе на глѡзничѡцѡ те се праги, и ѿнѣ ще да чѣатъ.

29 И като и зрѣче тѡи тѣа словеса, ѡидѣха си 'Иудѣе те, и имаха голѣмо прѣнѣе по междѡ си.

30 И Павелъ седѣ тамъ цѣль двѣ години со своѣ то си иждивѣнѣе, и прѣимаше сѣчки те който дохѡждаха кодѡ него,

31 И проповѣдѡвѡваше царство то Бжѣе, и ѡучеше за Гѡспѡда нашего 'Иисуса Хрѣста, со велѡко дерзновѣнѣе невозбраннѡ.